

SERDENGEÇTİ YAZDI: "SAİD NUR VE TALEBELERİ"

Allah demenin bile yasak olduğu tek parti döneminde kahramanca hizmet eden Osman Yüksel Serdengeçti'yi vefatının 34. yılında rahmetle yad ediyoruz.

BÜYÜK DAVA ADAMI OSMAN YÜKSEL SERDENGEÇTİ KİMDİR?

1917 yılında Antalya'nın Akseki ilçesinde doğdu. Asıl adı Osman Zeki Yüksel'dir. İlkokulu Akseki'de, ortaokulu yatılı olarak Antalya'da okudu. Ankara'da Atatürk Lisesi'ni bitirdikten sonra Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'ne devam etti. 2. sınıf öğrencisiyken 1944'te meydana gelen olaylara karıştığı için öğrenimi yarıda kaldı. Nihal Atsız ve Alpaslan Türkeş'le birlikte bir süre hapis yattı. Daha sonra ünlü "Serdengeçti" dergisini çıkarmaya başladı. Pek çok sayısı toplatılan bu dergide çıkan yazıları nedeniyle hakkında çok sayıda dava açıldı. Kendisine Serdengeçti unvanını kazandıran bu dergi, 33 sayı çıkabildi. 1952 yılında "Bağrı Yanık" adlı bir mizah gazetesi çıkardı. Bu yayında inancının mücadelesini esprili bir dille okuyucularına aktardı. Osman Yüksel, 1965-1969 yılları arasında Adalet Partisi Antalya milletvekilliği yaptı. Partiden ayrıldıktan sonra da mücadelesine yine yayınladığı yazı ve kitaplarla devam etti. Son olarak Yeni İstanbul gazetesinde "Selam" başlığı altında günlük yazılar yazan Serdengeçti, 10 Kasım 1983 tarihinde İstanbul'da vefat etti. Eserleri: "Mabedsiz Şehir", "Bu Millet Neden Ağlar?", "Bir Nesli Nasıl Mahvettiler?", "Ayasofya Davası", "Mevlana ve Mehmet Akif", "Türklüğün Perişan Hali", "Gülünç Hakikatlar", "Kara Kitap", "Müslüman Çocuğunun Şiir Kitabı", "Radyo Konuşmaları" ve "Akdeniz Hilalindir".

SERDENGEÇTİ'NİN RİSALE-İ NUR'A EKLENEN MEŞHUR YAZISI

Osman Yüksel Serdengeçti 1952 yılının Mart ayında, "Serdengeçti" mecmuasının altıncı sayısında "Said Nur ve Talebeleri" başlıklı bir yazı neşretti. Osman Yüksel Serdengeçti'nin, "Said Nur ve talebeleri" adlı yazısı Risale-i Nur Külliyyatı'nın Tarihçe-i Hayat adlı eserine de eklenmiştir. Vefatının 34. Yıl dönümünde Büyük dava adamı Osman Yüksel Serdengeçti'ye Allahtan rahmet diliyor ve onun "Said Nur ve Talebeleri" adlı yazısını yayınlıyoruz.

SAİD NUR VE TALEBELERİ

(YAZAN: Osman Yüksel Serdengeçti Yıl: 1952)

"Bahtiyar bir ihtiyar var. Etrafı, sekiz yaşından seksen yaşına kadar bütün nesiller tarafından sarılmış. Yaşlar ayrı, başlar ayrı, işler ayrı... Fakat bu ayrılıkta gayrılık yok. Hepsi birşeye inanmış: Allah'a. Âlemlerin Rabbi olan Allah'a... Onun ulu Peygamberine... Onun büyük kitabına... Kur'ân henüz yeni nâzil olmuş gibi, herkes aradığını bulmuş gibi bir hal var onlarda. Said Nur ve talebelerini seyrederken, insan kendini âdetâ Asr-ı Saadette hissediyor. Yüzleri nur, içleri nur, dışları nur... Hepsi huzur içindeler. Temiz, ulvî, sonsuz birşeye bağlanmak; her yerde hâzır, nâzır olana, Âlemlerin Yaraticısına bağlanmak, o yolda yürümek, o yolun kara sevdalısı olmak... Evet, ne büyük saadet! Said Nur, üç devir yaşamış bir ihtiyar. Gün görmüş bir ihtiyar. Üç devir: Meşrutiyet, İttihad ve Terakki, Cumhuriyet. Bu üç devir, büyük devrilişler, yıkılışlar, çöküşlerle doludur. Yıkılmayan kalmamış. Yalnız bir adam var; o ayakta... Şark yaylâlarından, güneşin doğduğu yerden İstanbul'a kadar gelen bir adam. İmanı, sıradağlar gibi muhkem. Bu adam, üç devrin şerirlerine karşı imanlı bağrını siper etmiş. Allah demiş, Peygamber demiş, başka birşey dememiş. Başı Ağrı Dağı kadar dik ve mağrur. Hiçbir zalim onu eğememiş, hiçbir âlim onu yenememiş. Kayalar gibi çetin, müthiş bir irade. Şimşekler gibi bir zekâ. İşte Said Nur! Divan-ı harpler, mahkemeler, ihtilâller, inkılâplar, onun için kurulan idam sehpaları, sürgünler, bu müthiş adamı, bu mâneviyat adamını yolundan çevirememiş. O, bunlara imanından gelen sonsuz bir kuvvet ve cesaretle karşı

koymuş. Kur'ân-ı Kerîmde "İnanıyorsanız muhakkak üstünsünüz" (Âl-i İmran sûresi, âyet 139) buyuruluyor. Bu Allah kelâmı, sanki Said Nur'da tecellî etmiş. Mahkemelerdeki müdafaalarını okuduk. Bu müdafaalar bir nefis müdafaası değildir, büyük bir dâvânın müdafaasıdır. Celâdet, cesaret, zekâ eseri, şaheseri... Niçin Sokrat bu kadar büyüktür? Bir fikir uğruna hayatı hakîr gördüğü için değil mi? Said Nur en az bir Sokrat'tır; fakat İslâm düşmanları tarafından bir mürteci, bir softa diye takdim olundu. Onlara göre büyük olabilmek için ecnebî olmak gerek! O, mahkemelerden mahkemelere sürüklendi. Mahkûmken bile hükmediyordu. O, hapishanelerden hapishanelere atıldı. Hapishaneler, zindanlar onun sayesinde medrese-i Yusufiye oldu. Said Nur zindanları nur, gönülleri nur eyledi. Nice azılı katiller, nice nizam ve ırz düşmanları, bu iman âbidesinin karşısında eridiler, sanki yeniden yaratıldılar. Hepsi halim-selim mü'minler haline, hayırlı vatandaşlar haline geldiler. Sizin hangi mektepleriniz, hangi terbiye sistemleriniz bunu yapabildi, yapabilir? Onu diyar diyar sürdüler. Her sürgün yeri, onun öz vatanı oldu. Nereye gitse, nereye sürülse, etrafı saf, temiz mü'minler tarafından sarılıyordu. Kanunlar, yasaklar, polisler, jandarmalar, kalın hapishane duvarları, onu mü'min kardeşlerinden bir an bile ayıramadı. Büyük mürşidin, talebeleriyle arasına yığılan bu maddî kesafetler, din, aşk, iman sayesinde letafetler haline geldiler. Kör kuvvetin, ölü maddenin bu tahdit ve tehditleri, ruh âleminin ummanlarında büyük dalgalar meydana getirdi. Bu dalgalar, köy odalarından başlayarak, yer yer her tarafı sardı, üniversitelerin kapılarına kadar dayandı. Yıllardır mukaddesatları çiğnenmiş vatan çocukları, mahvedilen nesiller, imana susayanlar, onun yoluna, onun nuruna koştular. Üstadın Nur Risaleleri elden ele, dilden dile, ilden ile ulaştı, dolaştı. Genç-ihtiyar, cahil-münevver, sekizinden seksenine kadar herkes ondan birşey aldı, onun nuruyla nurlandı. Her talebe, bir makine, bir matbaa oldu. İman, tekniğe meydan okudu. Nur Risaleleri binlerce defa yazıldı, teksir edildi. Gözlerinin nuru sönmüş, iç âlemlerinin ışığı sönmüş, harabeye dönmüş olan körler, bu nurdan, bu ışıktan korktular. Bu aziz adamı, dillerden hiç eksik etmedikleri "İnkılâba, lâikliğe aykırı hareket ediyor" diye, tekrar tekrar mahkemeye verdiler, tekrar tekrar hapishanelere attılar. Kaç kere zehirlemek istediler. Ona zehirler panzehir oldu, zindanlar derslane... Onun nuru, Kur'ân'ın nuru, Allah'ın nuru vatan sınırlarını da aştı. Bütün âlem-i İslâmı dolaştı. Şimdi Türkiye'de, her teşekkülün, vatanını seven herkesin, önünde hürmetle durması lâzım gelen bir kuvvet vardır: Said Nur ve talebeleri. Bunların derneği yoktur, lokali yoktur, yeri yoktur, yurdu yoktur, partisi, patırdısı, nutku, alâyişi, nümayişi yoktur. Bu, bilinmezlerin, ermişlerin, kendini büyük bir dâvâya vermişlerin şuurlu, imanlı, inançlı kalabalığıdır."

Osman Yüksel Serdengeçti